Det tysta djupet

Det mjuka mörkret med stjärnor ovanför
Det har jag längtat att nå innan jag dör
Den svala slöjan som svävar ovan skyn
En väg att följa som har den högre vyn

Det svala lakan som sveper mig till sömn
Var blott en tanke i väntan på en dröm
Min tysta bedjan där bikten stod bredvid
Var just en vädjan Att nå en inre frid

Den höga tonen från orgeln i en psalm
En sång jag gömde i spleen och sot och kvalm
Min sång var längtan att nå ett Samarkand
Ett hav av väntan att nå en inre strand

Det tysta djupet i botten av en brunn
Dit har jag längtat i min ensamma stund
När allting skaver av ord jag aldrig skrev
Är minnet som jag gav er en brand av brända brev